

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

ALIA S quoque particulares habebat Ximenus deuotiones, indices eius feruoris & sanctitatis, adeo erat aquæ benedictæ piè addictus: vt, cum in reparatione templi laboraret, quoties prope aquæ benedictæ Oratorem, etiam vectabulo oneratus transiret, ibi hæreret, vt aqua benedicta piè valde se aspergeret; & quando pulsabatur ad Ave Maria, etiâsi valde esset occupatus aut oneratus in eodê labore, statim omnia dimittebat, genuq; flectebat, vt oraret. Et voluit semel Deus ostendere, quâ sibi esset pietas hæc accepta edito quodam miraculo. Nam cum templum illud Cæsar-Augustanum ædificaretur, & Ximenus cum quodam alio, Fratris socio ingens saxum quadratum per erectos præcipites pontes sursum vertentes impellerent, cumque illud prope finem iam esset, non super partem planam iacens, sed super singularem hærens, signo ad Ave Maria audito, Ximenus statim saxum dimisit, vt oraret: quod idem socius Dominicus Clauetus, eius exemplo motus, fecit: quamvis existimaret, saxum per pontem adeo decliuem præceps ruiturum: sed etiamsi aliâs adeo esset graue, vt vix vterque illud vertendo sursum promouere posset: hæsit tamen super suum angulum: Oratione autem finita, ad illud accedentes vno impetu ad locum suum impulerunt, non sine stupore eius quod acciderat. Post Sacram communionem in prædio aliquoties exibat ad campos, quasi cum non caperet domus, vt liberius ibi cor suum refibularet, & suspirijs exclamationibusq; in coelum spiritum relaxaret.

Ll 5

CVM

Cum ex pradio ad Collegiū rediret, secū portabat Ludolphum Carthusianum, librum adeò magnū, ut in ipso itinere legere posset; & cum domi tres aut quatuor lineas legisset, dicebat: eamus nunc ad ruminandū: ovis enim, nisi ruminaret, nō pinguesceret. Paucis libris contentus erat, nā toto tēpore, quo vixit in Societate, septendecim scilicet annis, duos tantum libros legit: & primis quidem septem Epistolas S. Catharinæ Senensis; reliquis vitam Christi prædicti Ludolphi: & P. Balthassar vno mense ante ejus obitum, ei tradidit libellum qui inscribitur Contemptus Mundi, cum iam ipse totum in suam animam transfudisset.

ERAT quoque animabus Purgatorij valde addictus, pro quarū suffragio ac refrigerio multa bona opera & nominatim Sacra ipsam cōmunionē, quæ ex se est opus omnium maximum, offerebat. Præter dies Dominicos, quibus Coadiutores in Societate ex Regula cōmunicāt solebat facultatē petere, ut etiam in festis cōmunicaret: sed, antequā illā peteret, rē cum ipsomet Domino corā sanctissimo Sacramento conferebat, dicens intra se: Superior ex hoc dubio me educet: si n. facultatē dederit: signū est, Deum id velle; si negauerit: signū erit, Deo non placere: sed in omnē euentū antequā facultatē peteret, cōmunionem illam pro animabus Purgatorij offerebat, quarum necessitatē existimabat esse valde magnam. Hæc eius pietas valde crevit ex eo, quod die omnium Sanctorū exisset in templo Collegij corā imagine cōceptæ Virginis incidisset illi scrupulus ob exiguam cōpassionem animarū, quæ erant in Purgatorio: quæ dum cogitat, audiuit vocem apertē dicentē: Ximene, memor esto animarū

Purga-

Purgatorij: cui ipse proutissimè respondit: faciam Domine. Et ab eo tempore vsque ad suum obitum, per octo scilicet annos obtulit omnia bona opera sua externa & interna mortificationis ac deuotionis in suffragium earum animarum.

Ad particulares actiones, & occupationes particulares etiam considerationes adhibebat. laborans die quodam in vinea cum alio fratre, qui valde diligenter ac celeriter opus faciebat, indicauit Ximenus eum deuotionis & spiritus obliuisci: ideoq; illū demissè admonuit: ille praeferēs suam dilitentiā tarditati Ximeni (erat enim aliās natura phlegmaticus) dixit ei: & charissimus Frater quā deuotione laborat, qui adeò tardè procedit. cui ille: quando ascendo, inquit, sequor Beatissimam Virginem & S. Iosephum, eūtes in Aegyptū, quibus me offero, vt opera mea in re aliqua vtantur; quādo autē descendo, redeo cū eisde in Nazareth. Et hac ratione piā semper aliquā considerationem inueniebat, suis occupationibus accommodatam.

ALIA quaedam valdē memoranda euenerunt P. Balthasari cum Ximeno ex occasione cuiusdam Fratris, qui simul cum ipso manebat in praedio, ad illud colendum. Is enim aliqua fortē inuidiola motus (quae solet interdū etiam inter bonos & in rebus officij ipsorum suboriri) accessit ad P. Visitatore, dixitque: nō expedire, vt Ximenus curā currus haberet: nam interdū adeò mente eleuari, vt nō satis attendat, quomodo eū dirigat; ac propterea semel rotam transiisse super quandā puelulam: offerebat autē se ipse ad currus curā habendam, ad quod P. Visitatori persuadendum aliquas alias adforebat rationes. Pater iussit vocari Xime-

Ximenum, quem de casu puellulae interrogauit, qui respondit, se non scire quomodo res accidisset, sed licet rota super eam transisset, nullum tamen intulisset detrimentum: nam se Domino Deo illam commendasse, dicendo tantum: *I E S V S* te adiunet. Intellexit ergo P. Visitator: casum fuisse prodigiosum. & paulò post vocato ad se alteri Fratri, dixit: geras in posterum currus curam, ut petebas; sed scias, me non liberare Ximenum ob eius in ea cura defectus, siquidem, quos tu retulisti, tales non sunt: quare petas ab illo veniam; & caue, ne te Deus puniat, permittens infelicem aliquem casum tibi euenire. Postquam autem P. Visitator Prouinciā illam reliquit, elapso integro anno & aliquid fortè plus, opus fuit, ut Frater ille cum curru iret ad vehendum aliunde sal pro Collegio; & in reditu, medio à Cæsar-Augusta milliari propè S. Amberti cœnobium, circa Solis occasum mulus, relictā rectā & satis lata via, impetu quodam ascendit quendam collem, non valente Fratre eum detinere: in quo ascensu currum euertit, & Fratrem ipsum deiecit in terram: ex quo casu statim mortuus est: & quoniam serò iam erat, nullus propè fuit, qui iuuare illum posset. Manè venerunt ad Collegium quidam rustici id significantes, ac dicentes, se illum iam mortuum inuenisse absque vllō aliās vulnere. Ut sic, quòd Pater Visitator prædixerat, impleretur. Est autem valde credibile, eam poenam fuisse tantum temporalem: nam Frater ille tum bonus & pius erat Religiosus; tum pridie confessus erat & communicauerat. Nec mirum est, etiam in huiusmodi leues aliquos defectus inueniri,

niti, qui purgatorio igne postea expurgentur.

DENIQUE absoluta sua visitatione Pater Balthassar, ostendit spiritum prophetiae, quem acceperat. nam in ipso suo Caesar-Augusta discessu dixit illis Patribus, ut attenderent charissimo Ximeno, cui breui esset moriendum. eodem autem die redijt Ximenus ex praedio agrotus ex vehementi febris, nec amplius è lecto surrexit: sed toto aegritudinis tempore raram conservauit patientiam, qualis facile ex praedictis deducitur. Qui prauidens, breue sibi superesse tempus merendi, & comparandi sibi diuitias nunquam perituras, maiorem in singulis rebus diligentiam adhibebat. adeò enim erat ad sua interiora collectus, & cum Deo coniunctus: ut videretur ad nihil aliud attendere, neque morbi accidentia eum à tali attentione impedire; sed excitare potius, & ad id iuuare. Nunquam est locutus, nisi interrogatus; quòd si interrogatio esset de Deo, responderebat praeclarissimè. Interroganti Patri Prouinciali Petro Villaluo: num desideraret tunc ire ad coelum, & an id à Deo peteret? respondit: Pater, sumus nos boni, Deoque ut par est, seruiamus: & deponamus curam & sollicitudinem de reliquo: relinquentes illud in eius manibus, qui cum sit infinitè iustus & bonus, remunerabit nos pro meritis. Addidit verò: quòd petere caelum, poterat prouenire ex amore proprio. Infirmario porrigente ei cibum, adfuit alius quidam Frater, qui dixit: charissimè Ximene, cur

cur nihil mihi dicis? cur non es hilarius? cui Ximenus, Afellus est defatigatus, & iam ad discessum intra octiduum preparatus. Et ita euenit: nam cum hoc ille feria tertia dixisset, eadem tertia feria post octo dies obiit. Cum sexta feria ante mortem idem Frater apud ipsum vigilaret, anxiumque ac defatigatum videret, ab eo quaesivit, quid haberet: cui Ximenus respondit, senhil tunc sentire: sed paulo post illi dixit, certe charissime, pra omnibus hominibus, qui sunt in mundo, sum ego iam consolatus. Die autem Dominico visus est ad extremum peruenisse: ideoque P. Prouincialis & reliqui praesentes ei illi dicebant, quae tali tempore erant opportuna, cogitantes, illum ad noctem non peruenitum: & quidam Pater ei dixit: an non expediret charissime, ut Christi passionem iam tibi legeremus? cui respondit: adhuc non est tempus; ego R. V. tempestiue monebo: & replicanti Patri, praestare tunc legi, cum ipse adhuc sensibus polleteret, quorum vsum forte postea non haberet: respondit: habebo, Pater. Feria secunda nocte idem Pater apud ipsum vigilauit, cui Ximenus iam satis tarde, dixit: iam tempus est Pater passionem Christi legendi. Congregatis ergo aliquot alijs Patribus postquam passionem legissent, medio circiter horae quadrante post mediam noctem cum iam feria tertia incepisset, spiritum Deo reddidit cum tanta pace, tranquillitate, & suauitate, ut vix, qui aderant aduerterent, donec mortuum viderunt.

MVLTI Patres & Fratres, qui aderant, ad pedes eius se proiecerunt, & magna cum veneratione, &

ne, & sanctitatis eius opinione illos osculabantur. supra cubiculum, in quo ille mortuus est, iacebat grauis quidam Pater dormiens in lecto, Petrus Ith. qui eodem momento, quo Ximenes expirauit, *scilicet* ex improviso cum aliquo pauore excitatus, magnam in suo cubiculo vidit claritatem, quæ breui euauit. Obijt die 24. Feb. Anni 1579. à quo tempore ad hodiernum vsque diem conseruatur valde recens & fragrans sancti huius Laici Fratris memoria; tanquam exemplaris perfectionis omnibus nostris Coadiutoribus; & etiam reliquis. Eodem die foelicis eius obitus aut paulò post apparuit P. Balthassar Aluário in quadam pressura, in quam incidit dum iter faceret, vt in proximo capite dicetur.

CAPVT XLVI.

NOMINATVR PROVINCIALIS
Peruanus, & reuertenti Villagartiam prodigium quoddam accidit.

VM P. Balthassar adhuc in A-ANNORAGONIA versaretur circa finem 1579. suæ visitationis, & cum iam nauem conscendisset vt in Maiorricam transfretaret; (quæ Insula ad eandem pertinet Provinciam) adeò malè illum excepit mare, vt sensuum vsu quasi priuatus coactus